

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230257
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112230257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21C 364/2012 -106 zo dňa 02.07.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobami doručenými Okresnému súdu Prešov dňa 27.9.2012, ktoré boli pôvodne vedené pod sp. zn. 9C/207/2012, sp. zn. 9C/208/2012, sp. zn. 9C/209/2012, sp. zn. 9C/213/2012, sp. zn. 9C/214/2012, sp. zn. 9C/259/2012, sp. zn. 9C/260/2012, sp. zn. 9C/261/2012, sp. zn. 9C/262/2012 a sp. zn. 9C/263/2012 domáhal voči žalovanej zaplatať náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 9C 207/2012 zo dňa 09.10.2012 spojil predmetné veci na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 9C 207/2012. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 13NcC 22/2012 zo dňa 22.10.2012 vylúčil sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné.

Súd poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku žalobcu z titulu náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Prešov, ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ďalej súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 27Er/669/2010, sp. zn. 3Er/507/2011, sp. zn. 8Er/236/2010, sp. zn. 5Er/135/2011, sp. zn. 3Er/529/2011, sp. zn. 23Er/1505/2008, sp. zn. 6Er/1231/2009, sp. zn. 27Er/236/2010, sp. zn. 27Er/236/2010, sp. zn. 23Er/1339/2008, obsah znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave a znaleckého posudku č. 1/2013 vypracovaného Doc. JUDr. PhD. H. R., PhD., ako aj na ostatné listinné dôkazy, ktoré tvoria súčasť spisu a uviedol, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 27Er/669/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 05.10.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 28.03.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2011. Vo veci sp. zn. 3Er/507/2011 bola žiadosť o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 14.03.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 23.03.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2011. Vo veci sp. zn. 8Er/236/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 30.04.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 04.05.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2011. Vo veci sp. zn. 5Er/135/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 27.01.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 28.2.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.04.2011. Vo veci sp. zn. 3Er/529/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 17.03.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 23.03.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011. Vo veci sp. zn. 23Er/1505/2008 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 10.06.2008, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 24.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2011. Vo veci sp. zn. 6Er/1231/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 04.06.2009, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 28.07.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.09.2011. Vo veci sp. zn. 27Er/236/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 30.04.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 29.03.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2011. Vo veci sp. zn. 23Er/1339/2008 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 21.05.2008, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 21.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2011. Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. H. R., PhD. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu. Podľa platných predpisov však konajúci súd nie je viazaný právnym posúdením nejakej otázky, a to bez ohľadu na to, že sa jedná o znalecký posudok. Okrem toho, závery uvedeného znaleckého posudku nemajú vplyv na právne posúdenie veci a rozhodnutie súdu. Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady na činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Išlo o tieto činnosti - overenie skutočnosti, či súd rozhodol v exekučnej veci, overenie skutočnosti ako súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, urgovanie vydania rozhodnutia, urgencie a spracovanie sťažnosti na postup súdu, úhrada poplatkov, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity dlžníka, komunikácia s dlžníkom, overovanie prijatia elektronického podania - urgencie/sťažnosti. Súd mal za preukázané, že závery tohto znaleckého posudku sú pre daný spor nepoužiteľné, lebo žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Teda žalobca v danom prípade nežiadal náhradu materiálnej škody vo výške nákladov spojených s hore uvedenými administratívnymi činnosťami, ale vyčíslil ju vo výške nevyloženej istiny s príslušenstvom z jednotlivých exekučných konaní.

Následne súd citoval čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1-3, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 41 ods. 2 písm. d) účinného k 01.06.2011, § 44 ods. 1, 2 účinný od 01.06.2011, § 41 ods. 2 písm. d) účinný k 01.06.2010, § 44 ods. 1, 2 účinný od 01.06.2010, § 44 ods. 1, 2 účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010, § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že vo veci sp. zn. 23Er 1339/2008 (žiadosť o vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 21.05.2008) a vo veci sp. zn. 23Er 1505/2008 (žiadosť o vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 10.06.2008) nemožno žalobe vyhovieť z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej.

V ostatných exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 27Er/669/2010, sp. zn. 3Er/507/2011, sp. zn. 8Er/236/2010, sp. zn. 5Er/135/2011, sp. zn. 3Er/529/2011, sp. zn. 6Er/1231/2009, sp. zn. 27Er/236/2010, sp. zn. 27Er/236/2010 súd poukázal na to, že súdy sú povinné vykonávať materiálny prieskum exekučných titulov, ktorými sú rozhodcovské rozsudky. V danom prípade súd vo všetkých preskúmaných veciach zastavil exekučné konanie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Pri potrebe materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom je 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie veľmi problematickým činiteľom a práve preto zákon pri predpokladanom zistení rozporu exekučného titulu so zákonom

nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na zastavenie exekučného konania, tak ako sa to stalo v predmetných preskúmaných veciach. Súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní existencie škody a jej výšky. Žalobca tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nepreukázal. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ktorý sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, súdnym exekútorom a pod.. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku, tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo žalovanej trovy konania nevznikli a náhradu trov konania si neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.01.2013 novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z.z., a preto ust. § 9 ods. 2 v znení novely zákona č. 514/2003 Z. z. nemohol aplikovať na merito veci. Uviedol, že súd nemôže zamietnuť žalobu z dôvodu nedôveryhodnosti údajov. Žalobca nemal k dispozícii súdny spis exekučného súdu, a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať. Preto ako dôkaz označil exekučný spis a žiadal, aby boli použité v ňom obsiahnuté listiny. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Súd zamietnutím znaleckého dokazovania znemožnil žalobcovi objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Poukázal na to, že úlohou súdu nie je polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru, zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Ďalej poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukazoval na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Nesúhlasil ani s tým, ako súd posúdil vznesenú námietku premlčania. Tvrdil, že k premlčaniu práva nedošlo. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci potrebný na posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy z

dôvodu, že Okresný súd Prešov nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a vec správne právne posúdil.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 23Er/1505/2008 a sp. zn. 23Er/1339/2008, súd správne prihliadol na námietku premlčania, ktorú vzniesla žalovaná. Ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. definuje 3 - ročnú lehotu na uplatnenie práva, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Vzhľadom k momentu začatia týchto exekučných konaní (rok 2008) a dátumu, kedy bola žaloba o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podaná (27.09.2012), je nutné konštatovať, že nároky vyplývajúce z exekučných konaní sp. zn. 23Er/1505/2008 a sp. zn. 23Er/1339/2008 sú premlčané. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu týkajúcou sa určenia momentu, kedy mu škoda vznikla. Prvostupňový súd správne určil moment, kedy sa žalobca dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Navyše žalobca v podanom odvolaní neuviedol presný dátum, kedy sa podľa jeho názoru o škode dozvedel; iba vo všeobecnosti skonštatoval, že ide o moment, kedy sa dozvedel o vydaní rozhodnutia, ktoré ukončilo nesprávny úradný postup.

Bez ohľadu na vznesenú námietku premlčania, odvolací súd poukazuje na to že 15 - dňová lehota sa vzťahuje výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, súd nie je viazaný lehotou 15 dní. Uvedené je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu nedošlo k nesprávne úradnému postupu. Táto namietaná skutočnosť bola bezpredmetná a na daný prípad sa nevzťahuje. Uvedený právny záver sa vzťahuje aj pre ostatné exekučné konania vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 27Er/669/2010, sp. zn. 3Er/507/2011, sp. zn. 8Er/236/2010, sp. zn. 5Er/135/2011, sp. zn. 3Er/529/2011, sp. zn. 6Er/1231/2009, sp. zn. 27Er/236/2010, sp. zn. 27Er/236/2010.

Navyše súd prvého stupňa neaplikoval na rozhodnutie pri posudzovaní uplatneného nároku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 412/2012 Z. z. účinné od 01.01.2013, lebo pri právnom posúdení uplatneného nároku citoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Ustanovenie § 9 ods. 2 účinné od 01.01.2013 súd na danú právnu vec neaplikoval vôbec, čo pravdepodobne ušlo pozornosti žalobcu pri vypracúvaní hromadných podaní.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania súdom prvého stupňa je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z dôvodu nepreukázania existencie škody, ďalšie dôkazy, t. j. napr. navrhované znalecké dokazovanie za účelom preukázania výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebolo hospodárne, ani potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci. Takýmto postupom nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ani na súdnu ochranu, lebo nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania sám uzná, ktoré dôkazy sú potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutkových okolností.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku, súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu

vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ani v časti týkajúcej sa zachovania práv ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách nemožno považovať za nadbytočné, nesúvisiace s predmetom konania. Ani táto namietaná skutočnosť nebola dôvodná. Navyše súd prvého stupňa správne o podanej žiadosti o udelenie poverenia rozhodol v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že právoplatne žiadosť o vydanie poverenia zamietol.

Ani odvolacia námietka týkajúca sa skutočnosti, že súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu nedôveryhodnosti predložených údajov, nebola dôvodná. Prvostupňový súd sa oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi a pri zamietnutí žaloby vychádzal zo skutkových zistení obsiahnutých v týchto exekučných spisoch. Namietané nedostatočné zistenie skutkového stavu nebolo dôvodné.

Vo vzťahu k skutočnosti, že prvostupňový súd nerozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, odvolací súd uvádza, že uvedená skutočnosť nemala vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia, na ktorú vadu konania by bolo potrebné prihliadať (§ 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Návrh na prerušenie konania sa týka vypracovania znaleckého posudku na návrh žalobcu mimo súdneho konania. Vyhlásením dokazovania za skončené v zmysle § 118 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku súd nepovažoval z dôvodu hospodárnosti konania predloženie takého dôkazu za potrebné pre zistenie skutkového stavu.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.